

Книжнина.

Росни капки — стихове отъ Церковски. За родния край — стихове отъ Христо Цаневъ — Борина.

Росни капки — пѣсни отъ *Церковски*.

Нови пѣсни. Когато ги прочетохъ, кой знае защо и какъ, си спомнихъ единъ мой малъкъ приятель — едно дѣте русначе, — Николай Александровичъ, когото всички наричахме Ники.

Живѣе той, заедно съ родителитѣ си, въ Бернъ. Седемгодишно, живо и будно момченце, което знаеше вече да говори, чете и пише по руски и нѣмски. Ники е умно момче. Това ще ви каже и тѣхната слугиня, баба Шмитъ, която той запитва за всичко и ѝ дава такива обяснения и отговори, че тя остава поразена отъ неговитѣ остроумности.

— Ще стане философъ, цѣлъ философъ! — забѣлѣзваше очудената баба Шмитъ.

Ето, единъ день Ники моли майка си за 10 стотинки — да си купи моливъ.

— Но азъ ти дадохъ вчера, казва строго майка му. — Какво направи съ вчерашния моливъ?

Ники мълчи, навелъ глава и мисли.

— Ники, ти си го изгубилъ!

— Не, мамо, не съмъ го изгубилъ . . . Моливътъ не е изгубенъ.

— Но какъ да не е изгубенъ, когато го нѣма у тебе!

— Не, — пояснява Ники, — Моливътъ не може да се изгуби. Може да съмъ го изтървалъ на ули-